Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda" 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036
УНСоюз: (201) 451-2200

РІК XCIII. Ч. 67. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 10-го КВІТНЯ 1986 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, APRIL 10, 1986 No. 67. VOL. XCIII.

ВЛАДИЦІ МИТРОПОЛИТОВІ МСТИСЛАВУ 88 РОКІВ

У четвер, 10-го квітня, сповнилось 88 років життя Блаженнішому Владиці Митрополитові Мстиславу. З цієї нагоди заступник настоятеля церкви-пам'ятника в оселі св. Апостола Первозванного в С. Бавнд Бруку о. протопресвітер Артемій Селепина відправив Молебень Подяки за даровані Господом Владиці довголіття й сили на тяжке архипастирське служення Богові й українським людям в розсіянні, поза межами поневоленої батьківщини.

З огляду на дуже важні обов'язки, які несподівано обтяжили його, Владика Мстислав перебув день свого народження за працею у своїй приватній резиденції поза Бавнд Бруком.

Члени і працівники Консисторії, працівники Митрополичної Канцелярії, архіву, секретаріяту Духовної Семінарії, Дому Української Культури, бібліотеки та господарські робітники на цвинтарі і оселі як знак пошани і відданости Владиці, поставили на його робочому столі — гарну в'язанку квітів, що їх так любить Владика. До привітань і побажань Владиці Митрополитові приєднується редакційна колегія та співробітники „Українського Православного Слова", а до них і редакція „Свободи".

Білоруси теж говорять про М. Медведя

Ню Йорк. — „Білоруський час", газета, що появляється у Флашінгу, Н. Й., надрукувала листа до президента Роналда Реґена п.з. „Трагедія Медведя". Листа підписав д-р Р. Горошко, голова Білорусько-американського республіканського клюбу в Ню Йорку.

Д-р Горошко спершу пригадав Президентові, що очолюваний ним клюб сильно підтримував його (Президента) в часі останніх президентських виборів. У дальшому д-р Горошко інформує президента Реґена про невдоволення білоруської спільноти в ЗСА з приводу способу полагоджування справи українського моряка Мирослава Медведя, який двічі втікав із совєтського корабля „Маршал Конєв", тільки на те, щоб Уряд ЗСА, а зокрема Державний департамент, віддали його назад в руки москалів.

„Це трагедія і ганьба, що з практичних причин ЗСА пожертвували життя цього моряка... сценарій, який, без сумніву, влаштував Державний департамент". Горошко радий, що знайшлися добрі і відповідальні американські сенатори, які заходились помагати Медведеві, та з другої сторони були чинники з Державного департаменту, які боялися „образити Москву", потоптали американський закон, бажання американського народу і Конгресу й доручили прибережній сторожі вивести совєтський корабель з ув'язненим Медведем безпечно у відкрите море.

Горошко заявив, що пожертвування Медведя всеодно не дало бажаних успіхів у вершинних розмовах. Він закликає Президента, щоб такі трагедії не повторювались, а Державному департаментові ставить питання: „Як багато більше жертв треба в часі американсько-совєтської кооперації, поки Державний департамент знайде дещо твердший хребет в полагоджуванні справ з Москвою?"

В Урбані відбудеться п'ята наукова конференція

Урбана, Ілл. — Тут в Іллинойському університеті відбудеться вже п'ята з черги наукова конференція, присвячена українським питанням, в часі від 10-14-го червня 1986 року.

Конференція, що в тому році буде проходити під кличем „Сучасна Україна: вибрані теми", присвячена пам'яті визначного українського поета Василя Стуса, який помер в таборі праці в СССР 4-го вересня 1985 року.

Програмову комісію конференції очолює проф. Богдан Рубчак і вже є зголошених на неї 42 прелеґенти із ЗСА, Канади, Франції, Західньої Німеччини і Ізраїля.

Заплановані сесії літератури, мови, церковних справ, бібліографії, театру, політичних справ, русифікації, комуністичної партії в Україні, України і сателітських держав та інші.

В програмі буде окремий літературний вечір, присвячений В. Стусові, а в часі бенкету, який відбудеться в рамках конференції, виступатиме відомий жіночий ансамбль „Євшан зілля" з Міннеаполісу.

Точна програма цілої конференції буде подана до відома в другій половині квітня.

Організатором конференції є, як і минулими роками, проф. Дмитро Штогрин, голова Української Дослідчої Програми Іллинойського університету.

Зацікавлені можуть зголошувати свою участь до 15-го квітня ц.р., висилаючи завдаток у висоті 50 дол. до Східньоевропейського і російського центру того університету, при 1208 West California Ave., Urbana, Ill. 61801.

Помер мгр І. Городецький

Сиракюзи, Н. Й. — У середу, 2-го квітня 1986 року, тут помер бл. п. мгр Ілля Городецький.

Під час Панахиди, яка відбулася у четвер, 3-го квітня, прощальні слова виголосили: д-р Михайло Логаза від місцевої громади, д-р Галина Клюфас від Релігійного Товариства св. Софія, проф. д-р Яків Гурський від Сиракюзького університету.

У п'ятницю, 4-го квітня, в українській католицькій церкві св. Івана Хрестителя Св. Літургію відправив о. крилошанин Богдан Остаповиич з Торонто, при участі о. митрата Василя Середовича зі Сиракюзів та о. крилошанина Богдана Смика з Ютики, Н. Й. Тіло Покійного перевезено до Вашінґтону, Д. К. на український національний цвинтар. У суботу, 5-го квітня, похоронні відправи завершив о. Тарас Лончина.

Покійний залишив в смутку дружину Марію, доньок Наталію, Дарію і Оксану та шваґра Володимира Кліша.

Філядельфійський щоденник описує українські писанки

Філядельфія (О. Татомир). — В неділю, 23-го березня ц.р., кореспондентка престижевого щоденника „Філядельфія Інквайрер" Дженет МекМіллен відвідала виставку писанок, влаштовану Студійним Осередком Української Спадщини при Менор коледжі в Дженкінтавн, Па., та зладила знаменитий повний подиву і захоплення репортаж п. н. „Українські писанки: Шкаралупи замінилися в мистецькі скарби". Редакція щоденника помістила цей репортаж у недільному виданні в горішній половині фронтової та п'ятої сторінок у секції „Місто і околиця".

Репорерка інформувала, що вечором цьодо дня буде відкрита в осередку для широкої публіки виставка писанок п. н. „Символи Воскресіння". Мистецьке оформлення писанок демонстрували: о. Павло Лунів, адміністратор української католицької парафії у Ворінґтоні, Па., і Валерія Імлер, німецько-валійського походження, що її вже в дитячому віці в родинній місцевості Шамокін, де живе багато українців, фасцинували взори писанок. Був теж висвітлений короткометражний кольоровий фільм про писанку Славка Новицького.

Христина Хомин Іжак, кураторка Музею пояснила кореспондентці, що писанки на виставці є всі більше, або менше традиційні. Багато з них належить до постійної колекції осередка, зложеної з 300 писанок, що їх дарували різні родини. Марія Мазур з Філядельфії жертвувала осередкові велику особисту колекцію.

Додаткові пояснення про значення писанки та її минуле давала Марія Касіян, секретарка Українського Освітньо-Культурного Центру у Філядельфії, а про писання писанок говорили о. П. Лунів і В. Імлер. Вони обидвоє покінчили дворічні студії мистецтва в коледжі й стали майстрами цієї штуки. Імлер відбула в 1979 році одноденний курс писання писанок, а згодом покінчила заавансовану програму в Менор коледжі. Минулого року вона зробила 75 писанок, які вирізняються брилянтовими кольорами та складними взорами. Колір писанки є висловом побажання щастя і успіхів, а її форми символізують любов, щедрість і добру волю.

На першій сторінці репортажу редакція помістила велику знімку Христини Іжак, в осередку, а на п'ятій сторінці карту України з розміщенням на ній традиційними взорами і символами писанок.

НІКАРАҐУА ВІДКИНУЛА ВСІ ПРОПОЗИЦІЇ

Панама Ситі. — Триденні переговори, часом гарячі, що відбувалися тут з метою знайти розв'язку проблеми — як встановити мир в Центральній Америці, закінчилися обвинуваченнями Нікараґуа, представники якої відкинули всі пропозиції.

Міністри закордонних справ країн Центральної Америки після обвинувачень один одного за неуспіх переговорів, роз'їхались, не осягнувши конкретних результатів.

Представники з Ель Сальвадору і Гондурасу обвинуватили в неуспіху представників Нікараґуа, які „торпедували всі надії на мир" тим, що відмовилися підписати компромісову угоду, якою всі центрально-американські країни зобов'язувалися підписати остаточний мирний договір 6-го червня. Крім Нікараґуа, всі інші країни погодилися підписати таку угоду. Нікараґуа натомість підтримувала свою вже семимісячну позицію, тобто, що вони не підпишуть Контадорської мирної угоди поки ЗСА не погодяться припинити підтримку протиурядових повстанців.

Вісім країн Латинської Америки, що брали участь в цих переговорах над мирним проєктом, видали спільний комунікат, в якому закликали п'ять країн Центральної Америки погодитися протягом восьми днів підписати мирний договір 6-го липня. Для цього, — сказано в комунікаті, — країни Центральної Америки мусять розв'язати такі питання: контролю і зменшення зброєння в кожній з них та обмежити чужинецькі воєнні маневри в цьому обширі.

Група Контодори спочатку складалася з таких країн: Венесуеля, Мехіко, Колюмбія і Панама, але минулого року до цієї групи приєдналися Уруґвай, Бразилія і Арґентина.

В організації вибуху підозрівають Лівію

Ню Йорк. — Як повідомляють засоби масової інформації, перед вибухом бомби в західньоберлінському диско-клюбі американська розвідка перехопила радіограму лівійського диктатора Муаммара Каддафі, в якій він дав наказ своїм агентам в Західній Европі „здійснити заплановане". Телевізійна компанія Ей-Бі-Сі передала, що американська розвідка перехопила після вибуху ще одну радіограму М. Каддафі, яка також свідчить про його причетність до цієї терористичної акції, в результаті якої загинуло дві особи і 230 були поранені.

Друга радіограма була вислана в лівійську амбасаду у Східньому Берліні. За словами Ей-Бі-Сі, з її тексту виходить, що лівійський диктатор добре обізнаний з подробицями терористичного нападу і що він хвалить виконавців за успішно виконану операцію.

Перша радіограма, в якій був даний наказ „здійснити заплановане", була вислана під час конфлікту із ЗСА в затоці Сідра і адресована лівійській амбасаді в Східній Німеччині, а також іншим лівійським місіям в країнах Европи. Американська розвідка прийшла до висновку, що в радіограмі конкретно малося на увазі вибух в диско-клюбі.

Західньонімецька газета „Більд" повідомила, що боннський уряд розглядає справу про викинення двох лівійських дипломатів. Крім того, газета пише, що уряд Західньої Німеччини підозріває в організації вибуху 47-річного працівника лівійської місії в Східній Німеччині, Еляміна Абдуллу Еляміна. За словами газети, Елямін був переведений туди з лівійської амбасади в Бонні в липні 1985 року після того, як на одній з вулиць західньонімецької столиці був вбитий лідер лівійської опозиції.

Західньоберлінська поліція повідомила, що в шпиталі перебувають 53 особи, поранені під час вибуху, серед яких 30 є американцями. Двоє американців знаходяться в критичному стані.

ЗБІЛЬШИЛАСЬ НАДІЯ НА ЧЕРГОВУ ЗУСТРІЧ НА ВЕРШИНАХ

Вашінґтон. — У вівторок, 8-го квітня ц.р., президент Роналд Реґен прийняв на розмову амбасадора Совєтського Союзу до З'єднаних Стейтів Америки Анатолія Ф. Добриніна, який, до речі, відходить з цього посту, щоб зайняти в Кремлі пост секретаря в Центральному Комітеті КПСС. У висліді довшої розмови, яка, як кажуть політичні спостерігачі і близькі співробітники Президента, проходила в дружній атмосфері, обидві сторони, тобто ЗСА і СССР, погодились на ведення дальших розмов для завершення підготови чергової зустрічі Р. Реґена з генеральним секретарем ЦК КПСС Міхаїлом Ґорбачовим у Вашінґтоні.

Вміжчасі сам М. Ґорбачов в листі до президента Р. Реґена висловлює бажання продовжувати діялог між СССР і ЗСА на найвищому рівні, який може допомогти урядам обидвох держав не тільки взаємно наблизитись і поширити співпрацю на всіх відтинках, але також стати початком справжнього скорочення продукції стратегічної нуклеарної зброї.

Листа від М. Ґорбачова передав Президентові ЗСА А. Добринін власноручно під час зустрічі, яка тривала 75 хвилин в Овальному бюрі Р. Реґена. Після зустрічі ЗСА тимчасово відкликали випробування атомової бомби в пустині стейту Невада, заплановано на вівторок, 8-го квітня, ніби з атмосферичних причин, але рівночасно речники Державного департаменту повідомили кореспондентів, що вже підготовляється на наступний тиждень зустріч державного секретаря Джорджа Шулца з міністром закордонних справ СССР Едуардом А. Шеварднадзе у програмі підготови запланованої ще в Женеві в листопаді минулого року другої конференції на вершинах між Р. Реґеном і М. Ґорбачовим, тим разом в ЗСА.

Речник Білого Дому Леррі Спікс заявив після того, що Адміністрація президента Р. Реґена буде настоювати, щоб така зустріч відбулася таки в червні, бо пізніші місяці дуже невигідні для американських політиків з огляду на вибори у половині каденції, які проходитимуть в багатьох стейтах ЗСА до Сенату і Палати Репрезентантів.

Розмови Президента Р. Реґена з амбасадором А. Добриніним внесли новий позитивний елемент у відносини між ЗСА і СССР та відновили оптимізм по обидвох сторонах Залізної куртини. Західні альянти ЗСА прийняли цей зворот дуже позитивно, а канцлер Західньої Німеччини заявив, що обидва лідери, тобто Р. Реґен і М. Ґорбачов, нарешті зрозуміли, що розмови є одинокою альтернативою забезпечення миру і припинення перегонів в озброєнні.

В АМЕРИЦІ

ДЕРЖАВНИЙ СЕКРЕТАР Джордж Шулц і міністер закордонних справ СССР Едуард Шеварднадзе, правдоподібно, зустрінуться у Вашінґтоні в другій половині травня, щоб „приготувати дорогу" для переговорів, які відбудуться в липні ц.р. З Білого Дому повідомляють, що Дж. Шулц і Джан М. Поіндекстер, дорадник у справах державної безпеки Америки, зустрілися 7-го квітня під час снідання в Державному департаменті з Анатолієм Добриніним, щоб продискутувати дату зустрічі Шулца з Шеварднадзе, на якій, в свою чергу, буде устійнена точна дата зустрічі президента Роналда Реґена з Міхаїлом Ґорбачовим, під час якої, крім офіційних розмов, Президент хотів би показати Ґорбачову Америку, що „може причинитися до кращого зрозуміння ним цієї країни". Ґорбачов ніколи не був в ЗСА, але кілька разів відвідував у минулому Канаду.

РЕСПУБЛІКАНЕЦЬ З ВЕСТЧЕСТЕРУ, Н. Й., Ендрю О'Рурк сказав, що висуне свою кандидатуру на пост ґубернатора проти демократа Маріо Квомо і зробить стрижнем своєї передвиборчої кампанії питання про надання рівних прав гомосексуалістам. Відповідний закон прийняла недавно Міська рада Ню Йорку і його підписав посадник Едвард Кач. Е. О'Рурк, який є противником загострення уваги на проблемі гомосексуалізму, вважає, що переважна більшість населення стейту Ню Йорк підтримає його кампанію проти закону, який забороняє дискримінацію гомосексуалістів. До своєї передвиборчої плятформи він включив також вимогу про введення смертної кари і про зменшення стейтових податків. Крім політичної діяльности О'Рурк відомий як письменник. Недавно вийшла його книга під наголовком „Повстання на червоному кораблі", в якій розповідається про спробу совєтських військових моряків одного з кораблів Балтійської фльоти плисти до Швеції і просити там азилю.

ЯК ПОВІДОМЛЯЄ Департамент праці, рівень безробіття в березні становив 7.2 відсотка, що є на 0.1 відсотка нижче, ніж у лютому. В березні у З'єднаних Стейтах Америки було 8.4 міл. безробітних. 108.8 міл. американців працювали в різних ділянках виробництва. Досить високий рівень безробіття в березні був викликаний зменшенням кількости працюючих в нафтовій промисловости, в якій безробіття підвищилося зразу на 1.7 відсотка.

В АМЕРИЦІ ДОБРОВОЛЬЦІ почали 7-го квітня приготовляти стенди в 2,800 великих крамницях для відбитків пальців дітей для того, щоб охоронити їх від викрадання. Єдину копію відбитків пальців віддадуть батькам дітей, і у випадку, якщо дитина буде викрадена чи пошкоджена, то ці відбитки допоможуть зідентифікувати її.

ЗАСТУПНИК ДЕРЖАВНОГО секретаря в справах міжамериканських відносин Елліот Ейбрамс, завершуючи свою дводенну візиту в Гаїті, сказав, що З'єднані Стейти Америки мають намір збільшити військову і економічну допомогу цій країні, а також допомогти повернути гроші і цінності, які вивіз колишній диктатор Жан-Кльод Дювальє. Е. Ейбрамс повідомив також про додаткову допомогу Гаїті, яку вже одобрив Конгрес. Розмір цієї допомоги становитиме до кінця року 60 міл. дол. Ці гроші будуть використані переважно на продукти і медикаменти.

КРАЙОВЕ УПРАВЛІННЯ аеронавтики і дослідження космосу (НАСА) і Фонд увіковічнення пам'яті астронавтів повідомили про заплановане спорудження пам'ятника на честь загиблих астронавтів. Пам'ятник буде споруджений на території космічного центру ім. Джана Кеннеді на Фльориді. Гроші на нього буде збирати Фонд увіковічнення пам'яті астронавтів, який очолить сенатор Джек Ґарн і конгресмен Билл Нелсон, які здійснили полети на міжпростірних кораблях.

Відбулася наукова конференція про релігійний досвід українців в Канаді

Едмонтон, Альта (В. Маркусь). — З метою відмічення недалекого ювілею Тисячоліття Хрищення Руси-України, Канадський Інститут Українських Студій разом з Альбертським провінційним музеєм в Едмонтоні влаштував триденну наукову конференцію на тему релігійного досвіду української меншости в Канаді. Конференція відбулася 13-16-го березня на кемпусі Альбертського університету та зібрала понад 30 учених, активних учасників програми, та між 100 і 150 учасників-слухачів на різних сесіях.

Спеціялісти багатьох дисциплін — від історії до демографії, а головно релігійних студій, з різних університетів Канади, ЗСА, Европи й Австралії, порушили найрізноманітніші аспекти релігійного життя в минулому і сучасному української спільноти в Канаді, що нараховує біля 725,000 людей українського роду. Було виголошено разом 17 доповідей в час регулярних сесій та чотири експозе при інших нагодах, наприклад, в час обіду чи вечері. На кожній сесії, а їх було шість, виступали також коментатори до прочитаних доповідей.

На відкритті конференції промовляв проф. орієнтального інституту в Римі, д-р Ян Крайцер. Він розглядав зміст, форми і ступінь релігійности в Україні в XIX столітті, подаючи тим тло до канадського досвіду, бо саме під кінець минулого століття почали переселюватися українці із Західньої України за океан. Селянин-піонер, що поселився в західніх степових провінціях на вільних землях Канади, прагнув ще за духовним життям, таким, яким він жив на рідних землях. Але тут були відмінні умови та діяли різні впливи. Тому швидко, за браком власних церковнослужителів і контакту з рідними землями, почали вести релігійну пропаґанду між українцями російська православна місія та різні протестантські віровизнання.

Окрема сесія була присвячена духовним проблемам викоріненої з рідного ґрунту української людини. З одного боку, серед українських людей існувала тяга до збереження традицій, а з другого, нові умови диктували адаптацію і зміни. Це стосувалося релігійного мистецтва, самого церковного обряду і благочестя та релігійного світогляду. Очевидно, що намічені зміни й пристосування викликали фермент, дезорієнтацію та більше зрізничкування щодо церковної організації поселенців.

На другій сесії про ці зміни говорилося більш конкретно. Наприклад, обговорено латинізаційні впливи в контексті Української Греко-Католицької Церкви і порушено питання, поскільки саме ці нововведення довели до реакції, у висліді чого частина вірних греко-католиків оформилася в православні церковні юрисдикції. Під цим кутом розглянено складний розвиток церковних відносин до Першої світової війни, а зокрема вклад у це життя монаших чинів. Деякі з них були перенесені з України, а інші виникли вже в Канаді.

Вечірня сесія першого дня конференції була присвячена проблемам православних українців а саме діяльності російської місії, спробам творення незалежної грецько-уніятської церкви, яка закінчилася переходом частини її вірних до презбитеріянських церков, і врешті, виникненню Української Греко-Православної Церкви в 1918 році. В останньому процесі підкреслено ролю мирян і народної інтелігенції, як також виведено кілька цікавих сильветок діячів цього руху.

На окремій сесії обговорено зовнішні чинники, що мали вплив на збереження релігійної спадщини та на її зміни. В Українській Церкві за останнє чверть століття це були фактори „східньої політики" Ватикану, далі вплив факту ліквідації Греко-Католицької Церкви в батьківщині й наявність там нелегальної Церкви, як також вплив патріярхаль-

(Закінчення на стор. 4)

У СВІТІ

АВСТРІЙСЬКИЙ УРЯД формально звернувся до Об'єднаних Націй 7-го квітня ц.р. з проханням дозволити йому проекземенувати секретний архів колишнього генерального секретаря ОН Курта Вальдгайма. Прохання це було подано після того, як прийшло писемне потвердження від К. Вальдгайма, що він нічого проти цього не має. На кампанію Вальдгайма за вибори на президента Австрії, як відомо, кинута тінь обвинуваченням у співпраці з нацистами, і в тому, що він на протязі 40 років скриває своє минуле з подій Другої світової війни. Головний речник ОН Франсуа Джуліяні заявив, що вони дозволять Австрії, як і Ізраїлеві, дослідити архів у середу вранці, 9-го квітня. Представники обох урядів зможуть відфотографувати ці документи, які, згідно з правилами ОН, мають залишитися засекреченими.

В МИНУЛОМУ РОЦІ В Греції побувало 466,000 американських туристів, що є на 20 відсотків менше, ніж у 1984 році. В цьому році кількість туристів зменшиться на 40 відсотків у порівнянні з минулим роком. Якщо взяти до уваги, що Грецію щороку відвідувало втричі більше американців, ніж европейців, то зменшення кількости американських туристів є ударом по економіці країни, для якої туризм становить джерело прибутків. Коли торік терористи захопили літак компанії TWA, який вилетів з Атен, президент Роналд Реґен порадив американцям не їздити до Греції. Ця порада позбавила Грецію не менше 100 міл. дол. Занепад туризму примусив уряд Греції почати співробітництво з іншими країнами в боротьбі з тероризмом.

ОЗБРОЄНІ ФІЛІППІНСЬКІ заколотники, які сказали, що вони належать до Нової народної партії, затримали на 26 годин десять беззбройних американських військовослужбовців, а потім відпустили їх, не причинивши їм зла. Американці належали до групи, яка веде пошуки останків американських військовослужбовців, що загинули під час війни в Індокитаї.

ВИСТУПАЮЧИ НА ПРЕСОВІЙ конференції, заступник прем'єра державної ради комуністичного Китаю Лі Пен сказав, що Китай буде розвивати нуклеарну промисловість з мінімальним використанням чужинецької техніки, розраховуючи головним чином на власні ресурси. Лі Пен сказав також, що його країна відмовиться від замислу побудувати до 2000 року шість атомових електростанцій, бо будівництво кожної електростанції вимагає величезних закордонних позик, а Китай не має наміру видавати на таке будівництво „фантастичних сум".

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00
UNA members: $7.50 — 6 months, $15.00 — 1 year. Change of address - $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda"

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою — За зміст оголошень Редакція не відповідає

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Цим разом у Берліні...

У 20-их і 30-их роках нашого сторіччя, себто поверх 60 років тому, була у львівському щоденнику „Діло" постійна рубрика „У безконечній черзі". Записувано там під отим заголовком звіти із судової залі з політичних процесів, зправила проти членів підпільно-революційної ОУН. Деякі з отих процесів стосувалися менших провин, як ось зберігання вдома підпільної газети „Сурма", інші були поважні і мали трагічні наслідки для підсудних, обвинувачених у вбивстві. Під такою рубрикою „У безконечній черзі" можна би тепер подавати вістки про щораз нові акти міжнародного тероризму.

Останнім таким актом був вибух бомби в нічній розваговій залі в Західньому Берліні, де в тому часі було коло 300 осіб. Згинули „тільки" дві особи — один американський вояк і одна туркеня, але і 150 осіб були раненими, між ними 44 американські вояки. У Західній Німеччині стаціоновані 15,000 американських вояків з головною квартирою у Гайдельберґу. Анонімові особи телефонували до берлінських газет і стверджували, що авторами підкинення цієї сильної бомби були аж дві організації — одна арабська й одна німецька. Одна з них певне вважала собі за честь признатися до авторства терору і убивства двоїх осіб, хоч була тут непричетна. Так діється тепер з кожним терористичним атентатом: сьогодні кілька підпільних організацій признаються до авторства, бо кривавий терор став „модним" і в очах нелюдів чимось, чим треба хвалитися.

Очевидно це останній такий самий безглуздий акт, як попередній із бомбою в літаку, що летів з Риму почерез Атени до Каїро. Там теж згинуло „тільки" чотири особи — всі члени однієї родини. Запідозрена в тому терористичному акті арабка Мей Еліяс Мансур заперечила з Альжиру, наче би це вона залишила під сидженням даного збомбованого літака годинникову бомбу. Мовляв, вона сама має дитину і не вбивала б чужої дитини. Але вона призналася, що є членкою арабської терористичної організації і якщо б дістала наказ, то виконала б терористичний акт супроти Ізраїля чи Америки. Грецькі власті не повірили цій жінці. За офіційною грецькою заявою — якщо вона невинна, то чому не зголоситься до грецьких властей, які ведуть в цій справі слідство?!

У широкому світі перестали вже вірити терористам. Коли ті злочинці користуються пофальшованими документами, виступають під різними прізвищами, змінюють вираз свого обличчя й одяги, то, очевидно, їхні заяви і навіть присяги не варті зламаного шеляга. І тому в обох оцих згаданих терористичних актах на літаку і в Західньому Берліні — американські власті добачують дійсного винуватця в особі лівійського диктаторського президента Муаммара Каддафі. Пригадують заклики Каддафі до виконування актів терору скрізь, де стаціоновані американські війська. Відомо ж, що сіллю в оці Москви і всіх її прислужників є американське військо в Західній Европі, як найкраща ґарантія для усіх членів оборонного бльоку НАТО, що ЗСА і Канада поспішать з негайною допомогою західньоевропейським країнам, якщо совєтська імперія рішилась би на марш до Атлантику. Найбільше на присутності в Західній Німеччині американського війська залежить тамошньому урядові, незалежно від того, чи в її проводі стоять праві християнські демократи чи ліві соціял-демократи. Одні і другі є німецькими патріотами, які ненавидять здвигненого за наказом Москви „муру ганьби" в Берліні та поділу Німеччини на Західню — вільну і Східню — сателітську.

Тому цей останній терористичний акт в Берліні так само безглуздий, як безглуздим злочином було вбивство чотирьох цивільних осіб, між ними одного немовляти в літаку над Грецією. Американська великодержава не капітулює перед такими терористичними актами і кожний такий акт тільки ще раз і ще раз підкреслює потребу боротися усією доступною збройною силою проти таких центрів міжнародного тероризму, як Лівія, Іран чи Сирія. Самі ті ініціятори, режисери і виконавці щораз то нових актів терору, якими вони чваняться, підштовхують Америку до збройної ліквідації в першу чергу Муаммара Каддафі.

ЗАХІДНЯ НІМЕЧЧИНА збільшує заходи безпеки у зв'язку з терористичними атаками. Особи з секретної служби схильні до припущення, що вибух бомби в дискотеці в Західньому Берліні був роботою чужинецьких терористів. Але не виглядає, що Бонн погодиться на поновне прохання Адміністрації Роналда Регена, щоб Бонн пірвав економічні й політичні зв'язки з Лівією, хібащо буде знайдено незаперечний доказ того, що вибух дискотеки — це діло рук Лівії.

Д-р Олег М. Волянський

КОНСЕРВАТИСТ ПРО АМЕРИКАНСЬКИХ ЛІБЕРАЛІВ

„Pensees: Notes for the Reactionary of Tomorrow", Joseph Sobran, National Review, December 31, 1985.

II.

Марксизм відверто і безпосередньо атакує три головні суспільні інституції, що є характеристичні для вільного суспільства: приватну власність, родину і релігію. Лібералізм уникає безпосередньої атаки на ці установи, але підриває їх поступово і замасковано. Прикладом його дії може послужити американська унія громадських свобід, основником котрої був відвертий комуніст Роджер Болдвін. Ця організація обороняє по судах страйкарів робітничих уній, арештованих демонстрантів, сексуальних збоченців, дітей проти їхніх батьків, атеїстів проти Церкви тощо. Коли ж, однак, зайшла справа Володимира Половчака, то ця унія станула по стороні його батьків, — зовсім не згідно з її традицією, — бо це було по лінії бажань Совєтського Союзу. Ліберали говорять багато про загрозу фашизму та нової інквізиції, але чомусь не згадують, наприклад, про „ГУЛаг". Вони неспокійні, марширують, демонструють і всюди бачать небезпеку від „правиці", навіть коли йде про звичайний традиціоналізм. У них нема почуття любови рідного краю і тому їх можна назвати „автохтонними чужинцями".

Стратегія лібералів

У відміну до „сирих" форм соціялізму, лібералізм вживає посередній метод. Його першою ціллю є нагромадження матеріяльних дібр в руках Уряду, щоби впровадити „перерозподіл" багатств. „Сирий" соціялізм прямо конфіскує приватну власність, а тих, що є проти цього, винищує, як це, наприклад, сталося із сімома мільйонами український селян у початках тридцятих років. Вони згинули, бо не погоджувалися з „політикою колективного господарства" (слова Сталіна). Ліберальна форма соціялізму не конфіскує приватної власности прямо, але робить це посередньо-ступнево, при допомозі постійно зростаючих податків, обмежень прав приватної власности, уподаткування спадщини і т.д. Хоч ліберали заперечують, що вони соціялісти, то вони, очевидно, крок за кроком уводять соціялізм у життя. Своєю економічною політикою вони спричинили інфляцію, що утруднила людям ощаджувати гріш на старість, і ця інфляція зробила людей, у великій мірі, залежними від соціяльного забезпечення себто від Уряду. Ліберали підтримують тих законодавців, які голосують за їхніми програмами, а це, знову, дає нові оподаткування та вторгнення у приватне життя громадянина. В результаті є дальше обмеження особистої свободи. Приватна власність — це підстава незалежности людини. Коли пропадає приватна власність — пропадає і свобода: людина опиняється на ласці уряду. Соціялізм починає свій хід кампанією проти багатих, а кінчає його загальним поневоленням. Консерватизм вважає, що нові добра творять люди, котрі є підприємчиві та винахідливі, а такі таланти можуть розвиватися лише серед вільної економії. У капіталістичній системі, щоби стати багатим, треба задовольняти клієнтів, бо існує конкуренція. Щоби стати багатим у соціялістичній системі, треба попасти в упривілейовану верству, котра користається добром, загарбленим від населення країни.

„Секс" і інше

У „статевій революції" є політична кінцівка, бо статева свобода сполучена із безмежним політичним зобов'язанням. Місце родинних зв'язків перебирає уряд.

Починаючи від 1960 років, ми переконалися, що розбиття родини дає в результаті суспільне безладдя. Ми бачимо співвідношення поміж злочинністю та незаконно народженими дітьми. Статистика подає також, що молоді неодружені мужчини, що творять 13 відсотків населення, вчиняють 90 відсотків насильних злочинів. Родина є незаступима для суспільства, але, щоб вона вив'язалася із свого завдання, у неї мусить бути любов, яка вимагає терпеливости, витривалости, самоконтролі та прямо добрих манер. Лібералізм підтримує статеву свободу, а вона руйнує родину, що є місцем льояльности, пошани і зв'язків споріднення. Розбивши родину, держава може мати сильнішу контролю над поодинокими людьми. Щоби мати вплив на виховування дітей і молоді, ліберали, під претекстом расового балянсу, добилися того, що шкільних дітей перевозять із їм відомого оточення далеко до чужого середовища, часто до шкіл із нижчим освітнім і моральним рівнем. Відмовляється допомоги приватним школам, хоч вони,назагал, на вищому рівні, як публічні, мовляв, треба відділити державу від Церкви. При помочі засобів масової інформації, зокрема телевізії та журналів, діти є виставлені на деморалізаційний вплив порнографії. Те саме діється із розваговою індустрією, з кіном. Американські батьки стоять безпорадні під час, коли „культурні звідники" (пімпс) розкладають їхніх дітей. Колись було самозрозумілою річчю, що дівчина залишалася непорочною до її одруження, а мужчини готові були боронити „жіночої чести". Тепер про жіночу честь говориться з насмішкою, а подружня вірність стає щораз більше немодною річчю.

Продовження буде.

ЗДОРОВ'Я ВСЬОМУ ГОЛОВА

Д-р Роман Осінчук

Хто п'є умірковано пиво — той здоров на диво!?

Під кінець січня 1986 року у медичному журналі — АМН „Американської Медичної Ассоціяції", появилася того роду вістка: „Люди, що п'ють реґулярно пиво в умірковані кількості виглядають і почуваються здоровшими від тих, що п'ють умірковано інші алькогольні напої (горівка, вино і т.п.), а навіть від тих, хто зовсім не вживає будьяких алькогольних напитків". До такого висновку привели передчасно, (на мою думку), оголошені висліди наукових медичних спостережень, перепроваджених на людях менше-більше того самого вище середнього віку у Новій Шкотії, Канада, група лікарів з університету у Галіфаксі, під проводом професора психіятрії та директора Фундації медичних дослідів над впливом алькогольних напитків на людину, д-ра А. Річмана.

Очевидно, що й сам д-р Річман застерігається, що його досліди перепроваджені на 17,249 людях ще не доводять, що пиво причинюється до піднесення здоров'я і не треба ці досліди уважати за остаточні. Такі твердження вимагають ще довгого наукового досліду. Але таки вістку вже підхопили деякі популярні газети й алькоголіки, а треба сподіватися, що незадовго будуть появлятися величезні комерційні оголошення продуцентів пива. Тому до вгорі згаданого твердження треба наразі бодай ставитись із застереженням, бож пиво є також алькогольним, себто шкідливим, напитком. Сам д-р Річман рівночасно каже, що пиво, навіть вживане умірковано вагітними жінками, може впливати шкідливо на плід.

Згадані вгорі досліди перепроваджувалися на підставі випитувань поодиноких громадян про їх стан здоров'я, всякого роду перебутої хвороби, спосіб харчування та загальне почування в праці й в хаті, а при тому провадились докладні випитування що до вжитку алькогольних напитків. Після цього лікарі ще перепроваджували коротке дослідження випитуваної особи. Досліджених осіб посортовано у шість груп для статистичних цілей. Виключені були із обсервацій правдиві алькоголіки. До згаданих груп належали такі, що вживали помірно алькоголь, хоч ще не були типовами алькоголіками, такі, що вживали всякі напитки, такі що умірковано вживали вино чи горілку, врешті такі що вживали умірковано дві-три склянки денно лише пива, та врешті група абстинентів.

Згадані спостереження поодиноких груп людей довели, що люди, які вживали щоденно одну-три склянки пива почувались під здоровним глядом краще від тих, що пили умірковано вино чи інші напитки, а навіть почувались краще від абстинентів. Люди зі згаданої групи хворіли у своєму житті на 23 відсотків менше, як люди з групи абстинентів. Проте одиниці, що пили виключно пиво понад 30 склянок тижнево хворіли на 1-2 відсотки більше, як абстиненти.

Які висновки із згаданих дослідів? Звичайно, науковці часто спішаться проголошувати висновки своїх досліджень, щоби закріпити за собою авторство. Вправді вони твердять, що інші досліди доказують корисну дію пива на загальне здоров'я людини, а навіть на серце, якщо людина вживає одноразово кожного дня одну-три склянки пива. Проте такі твердження вимагають додаткових дослідів. А в додатку й пиво є алькогольним напитком і не раз ті, що вживають пиво умірковано стають пізніше алькоголіками. А алькоголіків у ЗСА є застрашаюче число.

Тому, до речі, краще триматись народної мудрости, зачерпнутої із книги Номиса народних приказок стор. 224, гарно перевиданої Українською Православною Централею, яка каже: „Як є на мед (чи іншу наливку) тоді пий пиво, а як є на пиво, тоді пий воду..." Вода найздоровіша!

Василь Ленцик

РОЛЯ ПРОФ. КУБІЙОВИЧА В УКРАЇНСЬКІЙ НАУЦІ

Наукове Товариство ім. Шевченка та вся українська спільнота з жалем згадує втрату велетня української науки проф. Володимира Кубійовича, а рівночасно згадує його з почуттям вдячности за його величезний вклад в українську науку.

Проф. Кубійович — це не тільки високої кляси вчений, але теж далекозорий патріот, який в науці бачив не тільки чисту науку для науки, але ще й користь для своєї нації. Хоча вийшов із напів польської родини (мати його була полькою), то по батьківській лінії він почував себе українцем і хотів якнайкраще прислужитись українській науці і тим самим українській нації.

Ідея працювати для української науки привела його дуже скоро до Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові, хоча він мав добре становище професора престижевого польського університету в Кракові, а пов'язання і праця для української науки могла позбавити його, та й таки позбавила його того становища.

Дійсним членом НТШ він став у 1931 році і від того часу аж до відходу у вічність, він був пов'язаний з НТШ і працював для української науки.

У щоденнику „Новий Час", що виходив у Львові з датою 20-го січня 1937 року, проф. Кубійович помістив статтю п.н. „Стан і потреби української науки", ствердивши незаперечний факт, що після розгрому і знищення української інтелектуальної еліти на Східній Україні в 1930 роках, „українська наука в Совєтській Україні не існує". Отже завдання української науки лежить на тих, що ще мають змогу науково працювати. Проф. Кубійович мав на увазі тих вчених, що були згуртовані в Науковому Товаристві ім. Шевченка у Львові. При тому проф. Кубійович підкреслював таку дуже важливу істину, що „для поневоленого народу за кордонами наука та культурні цінности є майже єдиними репрезентантами бездержавників". І тому — пише далі проф. Кубійович — перебудуймо нашу науку в напрямі всецілої служби нації й майбутньої держави спільними зусиллями вчених, які дадуть свою важку працю й суспільство, яке мусить своїй науці дати скромні фінансові умовини праці".

Для свого народного вжитку і закордону він уважав, що треба дати свого роду леґітимацію — виказку, яка вказувала б, що ми собою представляємо. Такою першою виказкою, потрібною для нас самих і для закордону, він уважав дати Атлас України. В щоденнику „Новий Час" з дня 21-го серпня 1937 року є поміщене інтерв'ю з проф. Кубійовичем у зв'язку з появою „Великого Атлясу України" — першого того роду атласу України в нащій науці. Інтерв'ю перевів, якщо догадуватись із ініціялів, проф. Едвард Жарський. Після короткого вияснення, як прийшло до видання атласу, проф. Кубійович з'ясував ціль атласу тими словами: „Ціль Атлясу була в першій мірі подати найважливіші проблеми з природи, життя й господарки українських земель — про що українці знають дуже мало". І тут подав, як приклад такі українські землі як: Донбас, Кубанщина, Акерманщина. „Атляс, — казав проф. Кубійович, вчить відповідно думати свідомого українця".

А друга важливість Атласу, на думку проф. Кубійовича, є: „запізнати чужинецьку науку з невідомими їй зовсім проблемами щодо всіх українських земель. Те нам тимбільше потрібно, що на зацікавлення українськими справами за границею — ми переважно не маємо що дати"...

Вже по стільки роках нашої діяспори, коли вже так багато писалось і друкувалось, чужий світ все ще і сьогодні мішає нас із „Раша".

Будучи прагматичним вченим, проф. Кубійович, приступив до великого діла — видання Енциклопедії Українознавства з далеко йдучими плянами видавати зчасом у всіх важливіших мовах світу цю книгу знання про наш край.

Уже ті видання, про які я згадав, отже „Атляс України і сумежних земель", а далі „Географія України" та „Статистичні річники" й останньо всі Енциклопедії під його редакцією дали нам ту так дуже потрібну виказку перед чужим світом, а творцеві тих видань запевнили почесне місце в українській науці.

Наукове товариство ім. Шевченка в його понадсторічній історії переживало дві доби свого буйного розвитку. Перша доба — це доба проф. Михайла Грушевського, яка тривала від приходу Грушевського до Львова в 1894 році на професуру історії України — до 1914 року. Тоді НТШ своєю науковою продукцією зрівнялося зі світовими академіями наук, хоча формаль-

(Закінчення на стор. 3)

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

НЕЛЕҐІТИМНІ ПРЕТЕНСІЇ

У „Свободі" з 14-го лютого ц.р. появився репортаж під наголовком „А. Сороковський виступив у Вашінгтоні з доповіддю". На початку репортажу сказано, що згідно з поглядом А. Сороковського ми повинні уникати крайньої позиції, згідно з якою Ювілей 1000-ліття Християнства в Україні належить лише самим українцям. Нам, мовляв, слід зайняти „розсудливу, помірковану" позицію у відношенні до нашого північного сусіда, бо, мовляв, „правда не така то проста" А. Сороковський має добру волю шукати згоди навіть з ненаситним північним сусідом, але до речі буде пригадати, що в науці вирішує справу історична правда, згідно з науковим об'єктивізмом.

Фіно-балто-московська північ, яка в X столітті далеко не досягнула ще основних етапів організованої структури в соціо-етно-політичному аспекті (без скристалізованого, як на той час, етно-культурно-політичного ядра), а дальше в розумінні культурно

(Закінчення на стор. 3)

Іван Стебельський

БОРИСЛАВ НА ПЕРЕЛОМІ ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ — ПРАВДА ПРО ТАК ЗВАНИЙ БОРИСЛАВСЬКИЙ ПОГРОМ

III.

Повертаючись додому повозкою, посадник зустрів кілька молодців, які провадили цілу родину жидів Тіллєманів. Ті останні, знаючи особисто посадника, звернулися до нього за допомогою і звільненням від тих молодців, які показалося були поляками, бо в такій мові говорили до посадника, коли він категорично зажадав від них звільнення нещасних і невинних Тіллєманів. Та молодці не хотіли й слухати про це й щойно неуступчивість посадника й добрий бич у руках візника їх остаточно переконали й вони відійшли, а посадник особисто відпровадив цілу родину до їхньої хати.

Таке й подібне міське шумовиння у кількох місцях міста Борислава, але не в цілому місті як про це говорять Ш. Вайс і К. Гольцман, нападало на жидів, било їх і рабувало. В такий спосіб було забито трьох жидів і приблизно 30 до 40 осіб були ранені головно побиттям палицями, але не так як про це говорить знову Ш. Вайс і К. Гольцман, що сотні побитих жидів і ранених валялися по всіх вулицях міста.

На другий день вранці посадних міста попросив дуже знаного жидівського лікаря і його особистого приятеля д-ра Тайхера, щоби він у супроводі молодого студента українця пішов оглянути й дав першу допомогу жидівським жертвам, що він і виконав. Отже разом було в тих розрухах забито 59 жидів, з чого німці розстріляли 56, а трьох, як уже було сказано вище, замордувало міське шумовиння. Решту жидів, що їх це шумовиння зігнало на площу НКВД, вони їх на приказ німців, замкнули на ніч до тієї пивниці, де були закопані жертви НКВД.

Наступного дня рано посадник поїхав до управи міста, а звідти до німецької військової команди, яка вночі змінилася, бо прийшла нова німецька частина, а перша пішла далі на схід. Показалося, що новим військовим командантом був майор, з походження віденець. Посадник негайно звернувся до нього з проханням стримати бешкети й запровадити спокій і безпеку в місті для усіх жителів. Після довшої розмови майор погодився на вимоги посадника й вони разом сіли на повозку й почали роз'їжджати по місті, запроваджуючи порядок і розганяючи міську батярню, яка все ще спроваджувала окремих жидів на трагічне подвір'я НКВД.

Відтак вони разом поїхали на це саме подвір'я НКВД, де майор заборонив дальше знущання над жидами й розігнав усіх військових і цивільних людей, а жидам приказав повернутися до своїх домів. Після цього посадник наказав відкрити двері до пивниці й випустити усіх там замкнених жидів. Біля полудня у місті запанував такий сякий спокій і порядок. Ще цього самого дня жиди похоронили всіх своїх побитих і якщо б їх було 300, як подає Ш. Вайс, чи 200 за жидівською енциклопедією МекМілена з 1971 року в Єрусалимі, (том 4-В, сторінка 1248), чи 220 як подає автор однотомового оповідання К. Гольцман, сам з Борислава, „Земля без Бога", що вийшла в польській мові ще в 1947 році у Вроцлаві, то напевно жиди прямо фізично не змогли б одного пополудня стільки своїх побитих поховати. Цей сам факт вказує на велике перебільшення жидівських жертв нещасного погрому.

На другий день відбулися похорони жертв большевицьких звірств. Поляки поховали своїх на польському кладовищі, а українці своїх на цвинтарі біля церкви св. Миколая в Тустановичах, усіх в одній могилі. Через кілька днів було знайдено кільканадцять трупів замордованих большевиками в лісі на горбочку Тептюжі, що є розташований між Тустановичами і Дрогобичем. Родини помордованих перешукали кишені побитих і у кожного з них знайшли пашпорти на жидівські прізвища, хоча жертви абсолютно не були жидами. Цей факт свідчить про хитрість московських катів, що свої злочини хотіли перекинути на рахунок наступаючих німців, які також були не меншими катами, бо опісля вимордували мільйони жидів, українців, поляків та інших народів. Отже коса трапила на камінь.

Після похорону в місті запанував відносний спокій. Робітники нафтового промислу вернулися до праці, крамниці й споживчі кооперативи відновили свою торговельну діяльність.

7) Чи правдою є, що українці зорганізували погром, хотячи помститися за жертви НКВД і пограбувати жидівське майно?

Абсолютно ні. Це фантастична й злобна видумка, бо зорганізована й свідома українська громада з тим фактом не мала нічого спільного. Погром викликали самі німці, що заборонили членам родин витягати й упорядковувати трупи, а видали наказ пригнати до цієї роботи жидів. Це дало, так би сказати сигнал міському шумовинню до биття і рабування жидів. Ціла ця акція від самого початку була абсолютно під контролею озброєних німців. Вони не захотіли її припинити першого дня на прохання посадника й німецькі вояки найбільше били й стріляли цих жидів, які втікали чи падали. Крім цього жадна зорганізована громадськість, де б це не сталося, ніколи не може бути відповідальною за варварські вчинки безконтрольної, нездисциплінованої і скорою до грабежів і нищення чужого майна міської чи іншої товпи й батярів різної національности. То чому обвинувачується усіх українців міста Борислава за нелюдські вчинки таких самих батярів?

8) Як поводилися під час погрому зорганізовані українці та чи пробували рятувати жидів і хто властиво найбільше причинився до стримання погрому?

Як уже було наведено в кількох місцях, деякі українці пробували й вирятували деяких жидів, що вказує на співчуття до жертв терору та їхнє обурення і безрадність супроти розвитку самих трагічних подій.

(Продовження буде)

ПОВІДОМЛЕННЯ

В списку жертводавців на акцію сторінки в „Н. Й. Таймсі" пропущено було деяких жертводавців, за що просимо вибачення. Це були: д-р Р. і А. Алиськевичі 250.00 дол., С. і В. Сливоцькі 100.00 дол., М. і В. Свинтух 50.00 дол., Р. Вергун 10.00 дол., 119 Відділ СУА 25.00 дол.

Рівночасно подаємо до відома, що на сторінку в „Н. Й. Таймсі" було зібрано 40,124.61, видатків було 28,107.10. На конті ч. 2865 в Православній Кредитівці залишилось 12,017.51 дол., які плянуємо використати поміщуючи у відповідний момент друге оголошення в обороні українських політичних в'язнів.

Пластові Курені
„Перші Стежі" і „Верховинки"

Нелеґітимні...

(Закінчення зі стор. 2)

заавансованого суспільства на відповідному етапі етногенетичного процесу, з цивілізацією майже палеометалевої доби, з релігійними віруваннями північно-евразійського шаманізму, очолюваного волхвами, які мордували християнських місіонерів, — аж ніяк не могли бути партнером в офіційному прийманні християнства центром тодішньої великодержави — Київської Руси-України. В ім'я історичної правди — це був північно-евразійський конґльомерат фіно-балто-північно-слов'янських груп без скристалізованої етно-культурно-історичности, яка виклярувалася значно пізніше. Як не як, а така цивілізаційна дійсність клясифікується поняттям варварії. Тому критерії об'єктивного мислення не можуть закваліфікувати тодішньої фіно-балто-московської Півночі, колонії Київської Руси-України історично-культурно-зрілим партнером в прийманні офіційного християнства — теологічно обґрунтованої релігії найвищого духовного формату. Навіть фантастична, бо недоказана, Поґодінська „теорія" не є в стані тут допомогти.

Олександер Домбровський

Ню Йорк, Н.Й.

Роля...

(Закінчення зі стор. 2)

но того титулу не мало. Найбільші вчені світової слави вважали собі за честь бути дійсними членами НТШ, як проф. А. Шахматов, Тома Масарик, Ватрослав Ягіч, Любор Нідерлє, Альберт Айнштайн, Макс Плянк і інші.

Під польською займанщиною НТШ уже не мало того розгону, а на це впливали злободенні обставини, серед яких приходилось працювати нашим вченим, усе таки і тут наші вчені давали максимум зі себе.

Друга доба діяльности НТШ припадає на повоєнні часи, після Другої світової війни. І цю добу я не вагаюсь називати добою Кубійовича. Обидва ці наші вчені — Грушевський і Кубійович — дуже схожі своїми прикметами. Обидва вони були самі високої кляси науковцями у своїх спеціяльностях, а при тому зі широким діяпазоном знання інших ділянок. Як відомо, Грушевський був не тільки знаменитим істориком і джерелознавцем, але також істориком української літератури, культури і соціологом. А проф. Кубійович — за спеціяльністю географ, демограф, попри це дійсний енциклопедист — універсаліст.

Друга риса притаманна тим двом нашим велетням науки, це вміння організувати наукову працю. Один і другий вміли коло себе гуртувати ряд вчених, які під їхнім проводом реалізували певні наукові пляни. Тут згадка про проф. Грушевського, зроблена в тій цілі, щоб виразніше виступила постать проф. Кубійовича, який без сумніву був знаменитим організатором наукової праці, про що я мав нагоду переконатись із особистої довголітньої співпраці з тим великим вченим.

Ми мусимо сказати щиро і одверто, що без Кубійовичевого творчого духа, без його організаційного хисту, українська наука на поселеннях була б дуже бідною. Ціла діяльність НТШ та й цілої української науки на поселеннях, — без пересади, носить печать його творчого духа. Але не тільки повоєнні часи є позначені його творчим духом. Відколи він став дійсним членом НТШ, відтоді він не перестав впливати на напрям праці НТШ у Львові.

На Загальних зборах НТШ в 1937 році він подав цілий ряд суґестій, якби оживити працю в НТШ, яке було у свого роду занепаді. Маючи дуже добру підготову в одному з накращих університетів Польщі, Кубійович старався своє знання і досвід передати для добра української науки. Навіть у такі крайньо непригожі обставини, як час гітлерівської окупації, пок. проф. Кубійович під фірмою Українського Видавництва, також старався щось зробити для української науки. Про це він згадує у своїх Споминах „Мені 85".

Про свою творчу працю професор сам сказав: — „Я все старався вибирати те, що для нації корисне".

Праця Кубійовича з відновленим НТШ, що теж було його ділом — а особливо Енциклопедія, мали теж вплив на видання Української Радянської Енциклопедії, і хоча там багато перекручень і фальшу, то все таки вони були примушені видати цю енциклопедію.

Реасумуючи сказане, українська наука завдячує покійному проф. Кубійовичеві те, чого досі ми не мали, а саме довідники, з яких не тільки ми самі і наші нащадки будуть користати, але й чужинці будуть черпати правдиве знання про нас і наш нарід. Саме із-за цього його роля в українській науці така велика і за це грядучі покоління будуть з вдячністю згадувати великого вченого та знаменитого організатора української науки — проф. Володимира Кубійовича.

ВСІ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ ДО УКРАЇНСЬКИХ ШКІЛ!

країнський інститут модерного мистецтва

Згідно з бажанням Родини Покійного

д-ра вет. мед.
ІВАНА РУДАВСЬКОГО,

замість квітів на могилу зложили датки на потреби
УКРАЇНСЬКОГО ІНСТИТУТУ МОДЕРНОГО МИСТЕЦТВА
в ЧИКАҐО, Ілл.:

по 250.00 дол. — д-р Степан і Оленка Войтович, д-р Петро й Ірена Попович;
по 100.00 дол. — д-р Богдан і Орися Ткачук, д-р Оксана Фольварків, д-р Зеновій і Люба Севків, д-р Ахіль і Віра Хрептовський, д-р Михайло й Іванна Головатий, д-р П. Остапчук, д-р Ярослав і Настя Михайлович, д-р Петро й Орися Гладкий, УЛТПА Відділ Іллиной — д-р Борис Вери, голова, УККА Відділ Іллиной — д-р Мирослав Харкевич, голова, п-во Йосиф і Ірина Шарук;
60.00 дол. — д-р Володимир і Марія Вірщук;
55.00 дол. — проф. Володимир і д-р Марія Чижик;
по 50.00 дол. — п-на Ліда Ткачук, п-на Ірина Ткачук, п-ні Аріядна Лапічак, д-р Роман Ткачук, проф. Юрій і Орися Яримович, д-р Павло і д-р Юлія Сидор, д-р Богдан і Іванна Цепевич, д-р Теодор Ткачук, п-ні Оксана Гаврищак-Рак, п-ні Марта Гаврищак-Ярош, п-ні Марія Федун-Савицька, п-ні Люба Федун-Іванчук, д-р Богдан і Ольга Сас, д-р Олександер Сас-Яворський, д-р Володимир і Евстахія Ястрембський, д-р Мирослав і Галина Коленський, д-р Іван Павлічка, д-р Володимир і Ліда Кассараба, д-р Осип і Люба Шандра;
по 25.00 дол. — д-р Володимир і Теодозія Богунович, п-ні Анна Дубас, проф. Ігор і Елеонора Білогруд, д-р Пантелеймон і Дора Грицеляк, д-р Василь Дробоцький, д-р Лариса Іванків, д-р Евген і Ніля Стецьків, д-р Марта Петрина, п-во Василь і Юліяна Мельничин, д-р Олександер і Ярослава Фаріон, Chicago Veterinary Association;
20.00 дол. — п-ні Филіс Ельнек;
10.00 дол. — п-во Пауль і Донна Туфте.

Згідно з бажанням Родини Покійного

Маестра
ЯКОВА ГНІЗДОВСЬКОГО

замість квітів на могилу зложили датки на потреби
УКРАЇНСЬКОГО ІНСТИТУТУ МОДЕРНОГО МИСТЕЦТВА
в ЧИКАҐО, Ілл.:

50.00 .... д-р Ахіль і Віра Хрептовський
по 25.00 дол. — Марта Фаріон, Олег і Леся Коверко, Яро і Люба Маркевич, Калина Помірко, Юрій і Марія Миськів.

ПОДЯКА

Подяка Панству
Юрієві і Марії Миськів
та Панові Володимирові Савка
за родинний дар в пам'ять
бл. п. СТЕФАНІЇ МИСЬКІВ
в сумі 1,000.00 дол.,
на УКРАЇНСЬКИЙ ІНСТИТУТ МОДЕРНОГО МИСТЕЦТВА.

•

Управа УІММ складає вище-згаданим жертводавцям щиру подяку.

За УПРАВУ:

ОЛЕГ КОВЕРКО, Президент
КАЛИНА ПОМІРКО, Секретар

У глибокому смутку повідомляємо Родину, Приятелів і Знайомих, що в неділю, 6 квітня 1986 р. у Філядельфії, Па., заосмотрений Найсвятішими Тайнами, після короткої і важкої недуги відійшов у Вічність на 82-му році життя

наш Найдорожчий МУЖ, БРАТ, СТРИЙКО, ШВАҐЕР І ВУЙКО

бл. п. Інж. металюрґ
ВАСИЛЬ КОСТРУБЯК

ПАРАСТАС буде відслужений у похоронному заведенні М. Насевича, 109 E. Tabor Rd., Філядельфія, Па., у п'ятницю, 11-го квітня 1986 р., о год. 7:30 веч.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ — в суботу, 12-го квітня 1986 р., о год. 9-ій ранку з того ж похоронного заведення до української католицької церкви Христа Царя, 16-та і Каюґа (Cayuga), де о год. 9:30 ранку відбудеться Поминальна Служба Божа, а опісля на цвинтар Преч. Діви Марії на Fox Chase, Pa.

Горем прибиті:
дружина — ЛІДІЯ
брати —
ДМИТРО з дружиною ДАРІЄЮ та сином РОМАНОМ і невісткою ІРИНОЮ
ФИЛИП з родиною в Україні
сестри — МАРІЯ, ПАРАСКЕВІЯ І КАТЕРИНА з родинами в Україні
шваґрова — РОСТИСЛАВА ГУЗАР з сином о. архимандритом ЛЮБОМИРОМ ГУЗАРЕМ та донькою МАРТОЮ ВАСИЛЬКЕВИЧ з родиною
Ближча і дальша Рідня в Америці, Канаді й Україні

•

Замість квітів на могилу Покійного Родина просить складати пожертви на манастир оо. Студитів у Римі через Фонд св. Софії.

Східньо-Европейський Дослідний Інститут
ім. Вячеслава Липинського у Філядельфії, Па.

ділиться скорбною і болючою вісткою зі своїм Членством і Прихильниками та з усім Громадянством, що в неділю, 6-го квітня 1986 р. помер в одному з філядельфійських шпиталів, після важкої недуги на 82-му році життя — співосновник нашого Інституту, його меценат і довголітній скарбник

бл. п. Інженер

ВАСИЛЬ КОСТРУБЯК

людина рідких особистих та громадських чеснот і прикмет, яка заслужила собі на пошану і тривалу пам'ять.

ПОХОРОНИ призначені на суботу, 12-го квітня 1986 року.

•

Достойній Дружині п-ні Лідії, Достойному Братові д-рові Дмитрові та всій Достойній Родині Покійного висловлюємо наше сердечне співчуття.

Дирекція СЕДІнституту

ПІСЛЯ ДЕСЯТИДЕННИХ великодніх вакацій, у вівторок, 8-го квітня, Конгрес відновив працю. Першим питанням на порядку дня є надання допомоги борцям за свободу в Нікарагуа. Як відомо, Палата Репрезентантів відхилила пропозицію президента Роналда Реґена про допомогу антикомуністам, а Сенат одобрив пропозицію Президента. Тепер справу про допомогу борцям за свободу буде знову розглядати Палата Репрезентантів. На думку багатьох політичних обсерваторів, після недавніх подій в Центральній Америці, зокрема вступлення сандіністів на територію Гондурасу, Палата Репрезентантів одобрить пропозицію Р. Реґена.

СЕКРЕТАР ДЕПАРТАМЕНТУ оборони Каспар Вайнберґер, завершивши офіційну візиту на Філіппіни, прибув до столиці Тайлянду Банґкоку. Виступаючи з промовою на летовищі, він сказав, що З'єднані Стейти Америки мають намір підтримувати безпеку і територіяльну цілість свого союзника Тайлянду. К. Вайнберґер різко осудив гарматні обстріли тайляндської території з контрольованих в'єтнамцями камбоджійських баз. Під час візити Вайнберґер відвідав прикордонні райони і обговорив з тайляндськими керівниками багато питань, які мають оборонне значення. Вайнберґера прийняв король Тайлянду Буміболь Адулядей. В середу, 9-го квітня, секретар Департаменту оборони вилетів до Австралії.

У глибокому смутку повідомляємо Приятелів і Знайомих, що 22-го березня 1986 р. відійшов у Вічність, по довгій недузі на 83-му році життя наш Найдорожчий

МУЖ, БАТЬКО, ДІДУСЬ, БРАТ І ВУЙКО

бл. п.
Володимир Медвідь

ПОХОРОН відбувся у вівторок, 25-го березня 1986 р. з церкви св. Миколая в Пассейку, Н. Дж.

Горем прибиті:
дружина — ІВАННА
дочки —
ОРИСЯ СТЕФАНІВ з мужем і дітьми
МАРТА КОНРАД з мужем і дитиною
сестра — ЮЛІЯ ХОВАЙЛО
сестрінка — ДАНУСЯ ТУРЧИН з мужем і дочкою
сестрінки —
ОЛЕСЬ ХОВАЙЛО з дружиною ІРИНОЮ і синами
МОДЕСТ ХОВАЙЛО з дружиною ВЕТН
Ближча і дальша Родина

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ.

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ
нашого Найдорожчого
МУЖА, ТАТА, ДІДУСЯ І ШВАҐРА

бл. п.
о. Макара Михайлів

будуть відслужені

ЗАУПОКІЙНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ

в суботу, 12-го квітня 1986 року —
Рим, Торонто, Буенос Айрес, Сиракюзи і Менвілл.

Про молитви за душу Покійного просить

РОДИНА

Товариство Українських Інженерів Америки — Відділ у Філядельфії, Па.

Ділимося з Українською Громадою сумною вісткою, що з волі Всевишнього 6-го квітня 1986 р. упокоївся в Бозі наш бувший основник і голова Управи Відділу

бл. п. інж.
Василь Кострубяк

ПАНАХИДА буде відслужена в п'ятницю, 11-го квітня 1986 р., о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні М. Насевича, 109 East Tabor Rd., Philadelphia, Pa.

ПОХОРОН відбудеться в суботу, 12-го квітня 1986 р., о год. 9:30 ранку з церкви Христа Царя, 16-та і Каюґа вул., Філядельфія, Па.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

•

Опечаленій Дружині і Родині складаємо вислови співчуття і наші молитви.

Управа Відділу

ПОДЯКА

З Волі Всевишнього відійшов у засвіти 5-го [illegible] 1985 р.
наш Найдорожчий Муж, Батько, Брат, Стрийко, Вуйко і Шваґер

бл. п.
Д-р ВОЛОДИМИР ДУШНИК

Не маючи змоги особисто подякувати усім, що так чисельно прибули, щоб віддати останню християнську прислугу Покійному, цією дорогою складаємо щиру подяку Владиці Єпископові Василеві Лостенові, за його участь в похоронних відправах в церкві св. Юра в Ню Йорку, та всім тим, які в часі нашого родинного горя і смутку виявили так багато співчуття і висловили свої вияви пошани й жалю за Покійним, особисто, листовно й телефонічно. Наша щира подяка: за вислови співчуття Митрополитові Максимові Германюкові, Єпископові Ізидорові Борецькому, Достойному Миколі Лівицькому, Президентові УНР, д-рові Петрові Саваринові, президентові СКВУ, Юлії і д-рові Левові Добрянському, амбасадорові в Багамас, пані й д-рові К. С. Дун, амбасадорові Тайвану, Едвардові Дервінському, дорадникові Державного департаменту ЗСА, пані і А. Сімутісові, литовському консулеві, Марії і Павлові Юзикові, сенаторові Канади, американському сенаторові Алфонсові Д'Амато, конґресменові Биллові Ґрінові, Едвардові Качеві, мейорові Ню Йорку, стейтовому сенаторові Н. Й. Р. Ґудманові, д-рові Г. Кастелло, проф. Т. Бирдові і д-рові М. Райанові.

Наше спасибі усім організаціям, які прислали вислови співчуття: УНСоюз, НТШ, СУА, ЗУАДК, Українським Американським Ветеранам, Фундації ім. Ольжича, 72-му Відділові СУА в Н. Й., Комітетові Підгаєчан, Окружному Комітетові УНСоюзу в Монтреалі, 241-му Відділові УНСоюзу й іншим, як також тим організаціям, що вислали своїх представників на Панахиду в похоронному заведенні Петра Яреми в Ню Йорку й для членів американської армії в резерві. Наша щира подяка: Б. Салзман, віцепрезидентці Крайової ради жінок, Ґ. Зіліоніс, представниці в ООН генеральної Федерації Жіночих Клюбів, д-рові Б. Чуканоф і В. Момчілоф, представникам болгарського комітету, А. Сууберґові, Балтицька Рада Жінок, Е. Керно, голові балтицьких і литовських юристів, Г. Озолинз і М. Буш, Комітет латвійських жінок, Дж. Курманові, Федерація естонських жінок, В. Чечеті і Г. Кульберові, Федерація литовських жінок, Г. і А. Гонґові, Ньюйоркський відділ спадщини Республіканської партії, Н. Томсонові, Т. Ланні і А. Кастеллові, Республіканські жінки в бизнесі, Лейді М. Даґлас-Гемілтон, Американсько-шкотська фундація, С. і Й. Чехлевским і В. Ґадомскому-Слущі, представникам поляків, С. і М. Казанджянінам, представникам вірменів, і П. Квесті, представникові Еквадору.

Складаємо нашу найщирішу подяку Всеч. Отцям: митратові Володимирові Базилевському, Лаврентієві Лавринюкові, ЧСВВ, Богданові Карасеві, Джануаріюсові Іззо і монахові Еміліянові Туркові, ЧСВВ, за відправлення Панахиди в похоронному заведенні Петра Яреми, в бл. п. о. Севастіянові Шевчукові, ЧСВВ, за запечатання труни.

Щиро дякуємо Еві Піддубчишин, яка разом з краяном Покійного О. Пришляком подбали, щоб 10-го вересня в соборі св. Софії в Римі о. д-р Юрій Федорів відправив в наміренні Покійного Службу Божу.

Особливо дякуємо всім, що прощали Покійного в похоронному заведенні: Стефанії Букшованій від СКВУ, д-рові Іванові Флисові від УНСоюзу, ред. Іванові Кедринові від СУЖА, ред. Ігнатові Білинському від УККА, ред. Зенонові Сниликові від „Свободи" і Атанасові Кобринові від Українських Американських Ветеранів.

Зокрема дякуємо Преосвященному Владиці Лостенові й Високопреподобним отцям: Патрикієві Пащакові, ЧСВВ, Ігуменові і пароxові церкви св. Юра, о. шамбелянові Стефанові Чомкові і Джануаріюсові Іззо за відправлення Служби Божої і Панахиди в наміренні Покійного в церкві св. Юра і прощальне зворушливе слово о. Пащака в українській і англійській мовах про пройдений шлях Покійного.

Дякуємо проф. Іванові Хомнові, що він своїм співом під час відправи віддав належну пошану Покійному.

Щиро дякуємо тим, які прощали Покійного над могилою на українському католицькому цвинтарі св. Духа в Гемптонбурзі, Н. Й.: командантові Українських Американських Ветеранів Богданові Безкоровайному, Миколі Чорному, який посипав могилу землею, що її його дружина Стефанія привезла з катедри св. Юра у Львові, і о. Тарасові Прокопові, ЧСВВ, за відправу над могилою і запечатання гробу.

Зокрема дякуємо за прощальні слова колишніх приятелів Покійного під час тризни: проф. Петрові Стерчові, мґрові Іванові Базаркові, адв. Романові Гуглевичеві, Ярославові Пастушенкові, д-рові Романові Олесницькому і д-рові Петрові Ґоєві.

На НТШ: д-р Р. Олесницький — $100, д-ри Г. і Я. Падох — $50; по $25 — Е. і д-р Р. Голіят, Г. Миронюк, Н. Пінковський, і О. і Т. Зазуля; $20 — Е. Івашків.
На ЗУАДК: по $100 — П. і д-р Й. Оришкевич, П. і Р. Іваницький; по 25 — К. і В. Пізнюк, Н. і Р. Сокольські, С. Череватюк, родина М. Величко і М. Душник; $10 — В. Росяк.
На ФОНД КАТЕДРИ УКРАЇНОЗНАВСТВА в ГАРВАРДІ: $100 — Н. і д-р Е. Стецків.
На ФУНДАЦІЮ ім. ОЛЬЖИЧА: $50 — М. і Е. Скоцко.
На КАРПАТСЬКИЙ ДОСЛІДНИЙ ЦЕНТР ім. ЮЛІЯНА РЕВАЯ: по $50 — І. і д-р П. Стерчо і д-р В. Вереш.
На ФОНД ім. ОЛЕНИ ЛОТОЦЬКОЇ СУА: $100 — 72-ий Відділ СУА в Ню Йорку.
На ФОНД УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ КІМНАТИ при Піттсбурґському Університеті, де буде відзначення в пам'ять д-ра Душника — $100 — О. Манастерська з родиною.
На ФОНД ДОСЛІДЖЕННЯ РАКА: Дж. Баламут, С. і Г. Мат, Л. і А. ДеАнджелес, Е. Ґабринович і П. Пірро — разом $125.
На БУД. СТИПЕНДІЙНИЙ ФОНД ЖУРНАЛІСТИКИ ім. д-ра ВОЛОДИМИРА ДУШНИКА: по $50 — В. Балабан; по $40 — О. і С. Літепло; по $35 — Репаблікан Стейт Герітедж Консіл Н. Й.; Репаблікан Бизнес Вумен; по $25 — О. Рак, І. і Т. Грицай і А. Баррет, і $15 — Н. і П. Лисенко.

Якщо нехотячи або через брак інформації пропущено чиєсь ім'я, прошу прийняти нашу подяку і вибачення.

Сердечно дякуємо д-рові Романові Голіятові за пресові звідомлення про перебіг похоронів, бл. п. ред. Антонові Драганові за теплі слова у „Свободі", а мґрові Іванові Базаркові за статтю в „Свободі", де він дав огляд довголітньої праці Покійного в ЗСА й Україні, д-рові Миронові Куропасеві й Олександрові Епстайнові за їхні статті. Складаємо подяку „Свободі", „Українському Тижневику" і „Америці" за редакційні статті в українській і англійській мовах про життьовий шлях Покійного.

Щире спасибі о. Левові Ґолдейдові, ЧСВВ, за відправу Св. Літургії в церкві св. Юра в 40-ий день смерти Покійного.

Наша щиросердечна подяка всім тим, що допомагали нам під час нашого родинного горя і смутку: д-рові Р. Голіятові, Р. Ференцевичеві, В. Пізнюкові і д-рові П. Ґоєві. Усім вам, ми є вдячні.

Наше щире спасибі за китиці і вінки чудових квітів, які прикрасили домовину нашого Мужа і Батька.

Наша безмежна подяка всім жертводавцям за Заупокійні Богослужби і всім тим, що вшанували пам'ять Покійного датками на українські громадські установи.

Хай Господь винагородить вас усіх обильними ласками.

У глибокому смутку:

МАРІЯ — дружина
МАРКО — син
і Родина

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ: І. Адамчук і мама, М. і Б. Андріюк, А. і Б. Безкоровайний, А. Бродін, Б Ґручовська, Н. і Дж. Білас, Б. Боднар, А. Баррет, Е. Беклі, А. Чопек, Д. Чупа, Е. Куннінґгам, Е. Дервінскі, М. і Р. ДеАнджелес, А. і Ф. Душник, М. і П. Еванс, Г. Еванс, М. і І. Флис, М. Федюк, Е. Ґабринович, Д. і Л. Ґалан, А і Г. Ґіна, Л. і П. Ґой, М. Рікет-Ґерус, родина С. Ґурарра, Е. і Р. Голіят, Н. і П. Голіят, О. і Р. Гуглевич, С. Гінко-Гілл, М. Гринчук, О. і С. Ярема, А. і П. Ярема, Е. і А. Кейбіда, Н. і З. Крамарчук, С. Копец, Р. Корб, Ж. Кропп, Т. Кляпотоск, К. і Е. Льомбардо, М. і Й. Лисогір, А. Ленчук, М. і Я. Лохнейн, Мсґр. Е. Монастирський, о. Л. Мудрий, Г. і Т. Моторний, Б. Менделл, Д. МкКоллії, К. і В. Пізнюк, Г. і М. Патрик, Н. і С. Поступак, С. Пірро, Б. Квин, Е. Рамос, К., О. і Н. Шарабура, К. і Д. Стенек, М. Степаш, і родина, М. і Ґ. Стець, П. Стрілка — родина, Е. Сітницька, Л. Сосновські, С. і Ф. Вочок, С. Венґрин — родина, і Братство св. Николая — 193-ій Відділ УНС в Бруклині, Н. Й.

ВІНКИ І КВІТИ: УНСоюз, В. і А. Шумейко, Пані і д-р К. С. Данн, Пані й д-р Б. Чуканофф, Дж. і Ож. Вайлд, О. і Ю. Ястремські, М. Прессі, М. і М. Леськів, А. і Й. Іванів, родина І. Ліві, і співробітники Марії Душник і власники бюра.

З ВЕЛИКОЮ ПОДЯКОЮ ПОДАЄМО СПИСОК ЖЕРТВОДАВЦІВ.

На ФУНДАЦІЮ УВУ: Л. і П. Ґой — $100; родина Душник — $100; по $50 — О. і Ю. Ястремські, Л. і Р. Галібей, Н. і Я. Пастушенко, І., О. і Т. Сидор, родина Жук з Монтреалю; по$25 — С. і М. Чорний, К. і В. Пізнюк, О. і Е. Луцький, І. Джус, Х. і Ю. Навроцькі, Т. і А. Осадца, Т. Воляник, М. Турецький, і Я. Оприско; по $20 — С. Рекшинська з дітьми, Н. і М. Клецорі і Ф. Пінязь.
На ФУНДАЦІЮ СЕМІНАРІЇ СВ. ВАСИЛІЯ: О. і Р. Гуглевич — $50.
На УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ у СТЕМФОРДІ: по $50 — д-р Марія Клячко і Ева Піддубчишин.
На УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ в НЮ Йорку: по $50 — Е. і А. Кейбіда; по $25 — Т. Гусяк, Л. Крушельницька, М. Д. Чучман, М. Душник; по $15 — А. Бродін, Б. Ґручовська, і А. Волькер, $10 — М. Карпевич.
На СКВУ: працівники головної канцелярії УНСоюзу і „Свободи" разом $387; і $50 — Н. і І. Базарко.
На УККА: С. Боднарчук — $100.

Піттсбург і Західня Пенсильванія!

ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ ВІДДІЛІВ УНС ПІТТСБУРҐУ І ЗАХІДНЬОЇ ПЕНСИЛЬВЕНІЇ

повідомляє, що

в неділю, 20-го квітня 1986 р., о год. 3-ій по пол.
600 Glenwood Avenue, Ambridge, Pa.

відбудуться

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

в яких зобов'язані взяти участь усі члени Окружного Комітету, делегати на 31-шу Конвенцію та урядовці таких Відділів УНСоюзу:

24, 41, 53, 56, 63, 91, 96, 109, 113, 120, 126, 132, 161, 264, 276, 296, 338, 481.

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття
2. Вибір Президії для переведення зборів
3. Відчитання протоколу з минулих Річних Зборів
4. Звіти членів Управи і Контрольної Комісії
5. Дискусія над звітами і їх прийняття
6. Вибір Управи і Контрольної Комісії
7. Слово члена Головного Уряду, д-ра ІВАНА ФЛИСА, головного предсідника УНС
8. Запити до члена Головного Уряду
9. Схвалення пляну праці на біжучий 1986 рік
10. Внески і запити
11. Закриття нарад

У зборах візьмуть участь:

д-р Іван О. Флис, головний предсідник УНС
Андрій Джула, головний радний УНС

За ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ
Андрій Джула, *голова*
Дмитро Головатий, *секретар* **Евстахій Прокопович,** *касир*

Увага! Бостон й околиця! Увага!

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу стейтів Массачусетс і Мейн

повідомляє, що

в суботу, 19-го квітня 1986 р., о год. 5-ій по пол. в залі Української Католицької Церкви при 148 Форест Гілс вул., ДЖЕМЕЙКА ПЛЕЙНС, Масс.

відбудуться

ЗАГАЛЬНІ РІЧНІ ЗБОРИ

в яких зобов'язані взяти участь члени Управи Окружного Комітету, Делегати на 31-шу Конвенцію та Відділові Урядовці таких Відділів УНС:

178 в Манчестері, 181 в Топшан, Мейн, 224 Сейлем та 238, 307 і 374 в Бостоні.

ПРОГРАМА НАРАД:

1. Відкриття
2. Вибір Президії для переведення зборів
3. Відчитання протоколу з минулих Річних зборів
4. Звіти членів Управи і Контрольної Комісії
5. Дискусія над звітами
6. Уділення абсолюторії уступаючій Управі
7. Вибір Управи і Контрольної Комісії на 1986 р.
8. Схвалення пляну праці на біжучий 1986 рік
9. Внески запити
10. Закриття нарад

За ОКРУЖНУ УПРАВУ

Володимир Гетьманський, *голова* — **Дмитро Мельник**, *касир*
Дмитро Ґалонзка, *секретар* — **д-р Іван Дідюк**, *гол. К. Комісії*

Комітет **Оборони Української Спадщини**
та
Головний Екзекутивний Комітет Українського Народного Союзу

закликають Вас

СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВИ

на його працю та акції для

1. **Поширювання правди про Україну**
2. **Поборювання очорнювання та знеславлювання українців**
3. **Оборони громадянських прав українців**

Пожертви просимо пересилати чеками або поштовими переказами на

Ukrainian Heritage Defense Fund
c/o Ukrainian National Association
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

враз із виповненим вирізком цього заклику.

Просимо подати суму пожертви, своє ім'я, прізвище та адресу

Сума пожертви $ ......

...... ім'я та прізвище

...... число дому, вулиця

...... місцевість стейт поштовий код

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу в Янґставн, Огайо

повідомляє, що

в неділю, 20-го квітня 1986 р., о год. 4-ій по пол. в залі Українського Православного Центру свв. Петра і Павла
при 1025 Н. Белла Віста, ЯНҐСТАВН, Огайо

відбудуться

ЗАГАЛЬНІ РІЧНІ ЗБОРИ ОКРУГИ

в яких обов'язані взяти участь усі члени Окружного Комітету, делеґати на 31-шу Конвенцію, відділові делеґати та урядовці таких Відділів УНС:

Тітусвил, Па. — 72, Кемпбелл — 119 і 218, Янґставн — 140, 230, 274 і 348.

ПРОГРАМА ЗБОРІВ:

1. Відкриття
2. Відчитання протоколу з попередніх Зборів
3. Вибір Президії Зборів
4. Звіти Урядників Окружного Комітету
5. Питання й дискусія над звітами
6. Уділення вотуму довір'я
7. Вибір Окружного Комітету
8. Плян праці Округи на 1986 року
9. Слово УЛЯНИ ДЯЧУК, головного касира УНС
10. Дискусія та ухвали
11. Закриття зборів

У Зборах візьме Участь —

Уляна Дячук, головний касир УНС

За ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ:
Естелла Волошин, *голова* **Марія Макар,** *секретар*

Вунсакет і околиця!

В неділю, 20-го квітня 1986 р., о год. 1-ій по пол. у парафіяльній залі УПЦеркви св. Михаїла
при Гарріс Авеню, ВУНСАКЕТ, Ровд Айленд

відбудуться

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Окружного Комітету Відділів УНС у ВУНСАКЕТ, Р. Ай.

в яких повинні взяти участь члени Окружної Управи та Урядовці і Конвенційні Делеґати на 31-шу Конвенцію УНС наступних Відділів:

73 і 177 в Провіденс, 93 в Централ Фолс, 122 в Тавтон і 206, 241 у Вунсакет, Р. Ай.

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття
2. Вибір Президії для переведення зборів
3. Відчитання протоколу з минулих Річних Зборів
4. Звіти членів Управи і Контрольної Комісії
5. Дискусія над звітами і їх прийняття
6. Вибір Управи і Контрольної Комісії
7. Слово члена Головного Уряду, СТЕПАНА ГАВРИША, головного організатора УНС
8. Запити до члена Головного Уряду
9. Схвалення пляну праці на біжучий 1986 рік
10. Внески і запити
11. Закриття нарад

Після нарад будуть висвітлені фільми

„УНС — Плюс" і „Писанка"
продукції Славка Новицького.

У зборах візьме участь

Степан Гавриш, головний організатор УНС

За ОКРУЖНУ УПРАВУ
Алік Худолій, *голова*
Дмитро Василик і Антін Конфоник, *секретарі*
Дженет Барделл, *касир*

● HELP WANTED ●

ПОШУКУЄМО

ПОМІЧНИКА

до книгарні „Свободи".

Бажане знання української і англійської мов. Добрі умовини праці і бенефіти.

Голоситися особисто.

"SVOBODA"
30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

СОЮЗІВКА

потребує працівника на цілий рік

ДО КАНЦЕЛЯРІЇ СОЮЗІВКИ

Платня після умови.
Голоситись:
SOYUZIVKA
UNA Estate
Kerhonkson, N. Y. 12446
Тел.: (914) 626-5641

Відбулася...

(Закінчення зі стор. 1)

них ідей та змагань, що їх заініціював покійний Патріярх Сліпий, за здобуття від Риму української церковної автономії. Про стан Церкви в Україні з 1945 року доповідав відомий дослідник цього питання проф. Богдан Боцюрків.

Формація духівництва, зокрема в Православній Церкві, роля мирян та демографічна аналіза українців, особливо щодо таких показників, як релігійне визначення, збереження мови, асиміляція, становили зміст дальших доповідей на іншій сесії. Дуже фахово проаналізував статистик-демограф д-р Олег Воловина найновіші переписи населення в Америці і Канаді й поробив цікаві порівняння. Найновіша статистика виявляє понад 700,000 людей з українським пов'язанням в Канаді (враховуючи, наприклад, і таких, що не подали українського етнічного походження, але ходять до українських церков). Дещо більше, бо понад 750,000 українців подає перепис в ЗСА; останній, очевидно, не є точний, бо українці за походженням із Закарпаття а навіть деяка частина з Галичини, особливо із Лемківщини, воліли подавати своє „руське", карпаторуське чи навіть російське чи словацьке походження.

Остання сесія була тим цікава, що на ній представлено висліди спеціяльних досліджень-довідок, наприклад, про презбитеріянські місії серед українців і їх намагання ще перед першою світовою війною асимілювати українців, або про три українські католицькі парафії в Едмонтоні, кожна з них з іншим профілем, чи про одну невелику православну парафію в Східній Канаді, яка кілька разів міняла свою юрисдикційну приналежність.

Одною з промов в час полуденка був історичний екскурс проф. Омеляна Пріцака з Гарвардського університету про те, що сталося на Русі-Україні в 988 році, як і чому. Проф. Павло Юзик, що є одночасно членом канадського федерального сенату, говорив в час іншого полуденка з власного досвіду про дослідження історії українського церковного життя в Канаді.

Головну промову виголосив в часі бенкету на закінчення конференції професор теології Ярослав Пелікан з Єйлського університету. Він промовляв на тему „Східнє християнство у новітній культурі — вияв генія і його дилеми". Проф. Пелікан є словацького походження та належить до протестантського віровизнання. Він нині є провідним теологом-мислителем Америки. Він знаменито розуміє і знає слов'янську духовість, східню і західню. В українських духових традиціях проф. Пелікан знаходить чи не найбільш автентичне пов'язання культурних первнів візантійського Сходу і латинського Заходу. Саме на українському ґрунті зродилася цікава й оригінальна синтеза української богословської думки, благочестя і обрядової культури.

Усі доповіді та виступи, включно із коментарями, будуть зібрані і опублікова ні в окремому збірнику та видані англійською мовою Канадським Інститутом Українських Студій. Слід відмітити, що серед доповідачів було більше половини людей неукраїнського походження. Директор Інституту Манолій Лупул запевнив, що підготова і видання цього збірника буде першочерговим завданням працівників Інституту, серед яких зокрема багато праці вклав в конференцію проф. Гова.

З нагоди едмонтонської конференції в приміщеннях Альбертійського провінційного музею була влаштована виставка позичених експонатів з Українського Музею в Ню Йорку з тематики „Втрачена церковна архітектура Києва". Понад 40 великих панно-фотографій київських храмів і манастирів були представлені у всій їхній красі, як вони виглядали до зруйнування в 1930-40-их роках, як також їх рештки після знищення. Виставка робила велике враження на глядачів.

В загальному, ця конференція належала до чи не найбільш вдалих форм відзначення ювілею Тисячоліття Хрищення Руси-України.

НАЙБЛИЖЧИМ ЧАСОМ Конґрес приступить до обговорення федерального бюджету на 1987 фінансовий рік. Фінансова комісія Сенату, яку очолює республіканець Піт Доменічі, запропонувала свій варіянт бюджету. В ньому передбачено зменшення оборонних видатків на 25 біл. дол. і збільшення податків, що дасть змогу зібрати додатково 18.7 біл. дол. Президент Роналд Реґен категорично виступає проти подібних заходів. Про це він говорив не раз і про це він сказав і минулого тижня на нараді з членами кабінету в Каліфорнії, де Президент відбував великодні вакації. 24 сенатори-республіканці надіслали лідерові республіканської більшости в Сенаті Робертові Долові листа, в якому висловили протест проти проєкту бюджету, що його запропонувала комісія на чолі з П. Доменічі.

Баффало і околиця!

В неділю, 20-го квітня 1986 р., о год. 2:30 по пол. в Українсько-Американському Горожанському Центрі, 205 Мілітари Ровд, Баффало, Н. Й.

відбудуться

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Окружного Комітету Відділів УНС в БАФФАЛО, Н. Й.

в яких повинні взяти участь члени Окружної Управи та урядовці і делеґати на 31-шу Конвенцію наступних Відділів:

40, 87, 127, 149, 299, 304, 360 і 363

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття
2. Вибір Президії для переведення зборів
3. Відчитання протоколу з минулих Річних Зборів
4. Звіти членів Управи і Контрольної Комісії
5. Дискусія над звітами і їх прийняття
6. Вибір Управи і Контрольної Комісії
7. Слово члена Головного Уряду, ВОЛОДИМИРА СОХАНА, головного секретаря УНС
8. Запити до члена Головного Уряду
9. Схвалення пляну праці на біжучий 1986 рік
10. Внески і запити
11. Закриття нарад

У зборах візьме участь

Володимир Сохан, головний секретар УНС

За ОКРУЖНУ УПРАВУ
Роман Конотопський, *голова*
Василь Сивенький, *секр.* **Марія Гаравус,** *касир*

✝ ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

Д-р ПЕТРО САЙКЕВИЧ, член УНС Відд. 341-го ім. Ю. Головінського у Віндзорі, Онт., помер 23-го грудня 1985 року на 87-му році життя. Нар. 1898 року в селі Сенків, Зах. Україна. Членом УНС став 1948 року. Залишив у смутку рідних в Україні і в Канаді. Похорон відбувся 28-го грудня 1985 року на цвинтарі Віндзор Меморіял у Віндзорі, Онт. Канада.

Вічна Йому Пам'ять!

В. Літинський, секр.

ГРИГОРІЙ ГИС, член УНС Відд. 471-го ім. Т. Чупринки в Монтреалі, Канада, помер 26-го жовтня 1985 року на 88-му році життя. Нар. 1897 року в Полтві, Глиняни, Україна. Членом УНС став 1952 року. Залишив у смутку ближчу і дальшу родину. Похорон відбувся 29-го жовтня 1985 року на українському цвинтарі в Монтреалі, Канада.

Вічна Йому Пам'ять!

Б. Явірницька, секр.

РОЗАЛІЯ ЧОПКО, член УНС Відд. 334-го ім. І. Франка в Пармі, Огайо, померла 18-го листопада 1985 року на 76-му році життя. Нар. 1908 року на Україні. Членом УНС стала 1950 року. Залишила у смутку сина Богдана, троє внуків і дальшу родину. Похорон відбувся 21-го листопада 1985 року на цвинтарі свв. Петра і Павла в Пармі, Огайо.

Вічна Їй Пам'ять!

С. Бохонок, секр.

ЮСТИНА ІЛЬКІВ, член УНС Відд. 99-го ім. св. Миколая в Вілкс Беррі, Па., померла 29-го листопада 1985 року на 93-му році життя. Нар. 1892 року в Україні. Членом УНС стала 1923 року. Залишила у смутку дочку Марію Лосен; синів: Івана Петра, Михайла і Якова. Похорон відбувся 2-го грудня 1985 року на цвинтарі свв. Петра і Павла в Плейнс, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

В. Валігун, секр.

АНАСТАЗІЯ КІЗЕЛ, член УНС Відд. 292-го ім. св. Івана Хрестителя в Дітройті, Мишиґен, померла 8-го листопада 1985 року на 85-му році життя. Нар. 1900 року в Руднику на Україні. Членом УНС стала 1929 року залишила у смутку сина Володимира, доньку Ольгу, троє внуків і шестеро правнуків. Похорон відбувся 11-го листопада 1985 року на цвинтарі св. Гробу в Савтфілді, Миш.

Вічна Їй Пам'ять!

С. Федик, секр.

ДОМКА КАРДИНАЛ, член УНС Відд. 466-го ім. Івана Франка в Брентфорді, Онт. померла 20-го жовтня 1985 року на 92-му році життя. Нар. 1891 року в Україні. Членом УНС стала 1958 р. Залишила у смутку доньку Галину, трьох внуків і двох правнуків. Похорон відбувся 25-го жовтня 1985 року на цвинтарі св. Йосифа в Брентфорді, Онт.

Вічна Йому Пам'ять!

П. Крутиголова, секр.

ЛІДІЯ ШУЛЬ, член УНС Відд. 361-го Т-ва „Дністер" в Ню Йорку, померла 8-го грудня 1985 року на 35-му році життя. Нар. 7-го лютого 1950 року в Ню Йорку. Членом УНС стала 1969 року. Залишила у смутку маму Віру, сестру Оксану з мужем Володимиром Прохоренком, брата Ярослава, та ближчу і дальшу родину в Америці і Україні. Похорон відбувся 12-го грудня 1985 року на цвинтарі Ґейт оф Гевен в Гертсдейл, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!

С. Чума, секр.

● РОЗШУКИ ●

ПОШУКУЮ

МИХАЙЛА ЛИПАКА

з села Підгайці, Галичина. Коли б хтось знав щось про нього або він сам, прошу писати до:
N. Nytsch, 3831 N. 31st St.
Sheboygan, WI 53081

ТОЧНІ ПРІЗВИЩА

В інформації „Українські поети й письменники активні в Польщі", надрукованій у „Свободі" з 4-го квітня ц.р., трапилися перекручення в прізвищах поетів. Треба читати: Остапа Лапського, Івана Златокудра, Ірини Рейт. — Ред.
